

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Eundem quoque sapiunt stylum, quæ habet de Pauone oratione 34.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

cogit sub iuga, & dulces imprimit sulcos, totius iam spe delibutus. At Vipiliones eū bubulcis cōcinnant fistulas, & pastorale carmen accinūt, nunc per gramen abiecti, nunc umbrosis rupibus insidentes veris suauitate mulcentur.

ἠὲ ῥοιοις ἰ-
ποβλίπει.
Ἰδρα πῆνει
ἰξυτῆς ἠγλ
οικολομῆ.
Ἀπίς.

Ex altera parte olitores plātas excolunt, aucupes calamos instruunt, designant ramos ad insidias eleganti artificio contexunt. Piscatores profundum scrutantur, purgant retia, petiilque marinis insident.

Interim apis laboriosa explicatis pinnulis discedit ex alucaribus sapiētiae datura specimē, & iā prata peruolat, iā flores pabulatur, & castra cērea concinnius elaborat, cōtextis veluti disparibus, ac sexangulis fistulis, rectos quoque vicos, & alternos angiportus mirabiliter implicans, vt operi firmitatem, & elegantiam conciliet. Deinde mel in apothecis recondit, erat quippe, & laborat suo hospiti gratū animalculum, eiq; feriat illo fructum affert periucūdum.

Quis non videt hanc orationem delicatissimis floribus aspersam, nam & omnia feruē veris adiuncta accuratē collegit, egregiē miscuit, summa suauitate temperauit.

Imitatus est hanc descriptionem S. Cyrillus 9. λόγων ἱερῶς τικῶν p. 95. in fine.

Arguta breuius D. Greg. Nazianzeni in descriptione Pauonis, Cicadae, Araneorum.

Eundem quoque sapiunt stylum, quae habet de Pauone oratione 34.

CAPVT XX.

ΡΟθεν τὰς ὁ ἀλαζών ὄρνις καὶ μηδικός, οὗτος φιλόκαλος, καὶ φιλότιμος, τὴν αὐχένα διάφρακα, καὶ τὸ πῆρον κυκλωτέρως περιήσασαι, τὸ χρυσάυγες, καὶ χαλάσερον δεαρίζει τὸ κάλλος τοῖς ἐραταῖς μετὰ θεῶν βαδίσματος.

Qui fit vt arrogās ille, & medicus Pao, elegantiam, gloriāq; adeo affectet, clata ceruice, alis aureis stellatis, in orbem circūductis, corporis sui pulchritudinē amassis, cum superbo quodā incessu, velut in theatro spectandū proponit, & de cicada πῆς ὁδοῦς τέτιγι τὴν ἐπισηβὴς μας ἄδα, καὶ τὰ ἐπὶ τῆ κλάδων ἀσμάτα τε Cicada καὶ τερεπίσματα, ὅταν ἡλίω κινῆται τὰ μετὰ ἡρα σημεριὰ μεθυσθῆντες. Quis Iyam cicadis in pectore dedit? & cātus illos, atq; garritus: quos cū meridiani Solis estu ad musicam excitātur, in arborū ramis fundunt. Sunt plane ista calamistrata maxime in Graeco, πῆρον χρυσάυγες, καὶ χαλάσερον, & δεαρίζειν τὸ κάλλος.

Pauoni
Perbia

Item de Araneis in eadem oratione. Αἱ δὲ διὰ λεπτῶν οὗτων, καὶ ἀερίων σχεδὸν τῶν αμάρτων, πολυειδῶς διατεταμένων, πολυπόδους τοὺς ἰσοὺς ἔξουφάνησι, &c.

S. BASILIUS IN NATVRA QVOQVE FORMICA disquirenda egregiē lufit.

Nec minus elegans, & subtilis Basilius in descriptione Formicæ.

CAPVT XXI.

ΟΥκ εὖν ὁ περὶ τῶν ἔντων εἰδησιν καταληφέναι μεγαλαυχέμενος τὸ μικρότατον τῶν προφανομένων ὅπως ἔχει φύσεως ἱερμενεύσάτω. καὶ πῆς ἢ τὸ μύρμηκος φύσις, εἰσάτω. εἰ πνεύματι, καὶ αἵματι, συνέχεται αὐτῆς ζωή. εἰ ὁσίοις τὸ σῶμα διεληπται. εἰ νεύροις συνδέσμοις τὰς ἀρμονίας τετόνωται. εἰ μῶν περιβολῆ καὶ ἀδένων ἢ τῶν νεύρων περικρατῆται φύσις. εἰ τοῖς ναιτιάοις σπονδύλοισιν ἐκ τῶν ἐφῆγματι ἐπὶ τὸ οὖρον ὁ μυελὸς συμπαρατένεται εἰ τῆ περιοχῆ τῶν νευράδων ὁ μῆκος, τοῖς κινεμένοις μέλεσι τὴν ὀρμηλικὴν ἐνδιδῶσι δύναμιν. εἰ ἔστιν αὐτῶν τὸ ἦσος, καὶ τὸ

AT qui se omnium rerum scientiam gloriatur comprehendisse, minimum etiā, quod propositum fuerit, quomodo sit à natura formatū, factumq; explicare, & quæ sit formicæ natura, exponere debet. Num eius vita, spiritu quodā, & anhelitu continetur. Num corpus ossibus interstinctum sit, an neruis, quasi vinculis sint harmoniæ coniugata, an muscutorum, & glandularum circuitu neruorū natura sustentetur. An ex fincipite medulla per dorsi vertebra ad caudam defluat. An complexione neruosa membranula, membra, quæ mouētur, motiū vim, & facultatem habeant. An sit in ea iecur, & in iecore vasculum bilis receptaculū, & renes, & cor, & alteria, & venæ, membranula, & præcordia. Caluumne sit, an pilosum, vñ gut